ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਰ ਸਾਦਿ

ਲਿਖਤੁਮ ਕਰਤਾਰ ਕੁਰ ਆਗੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰਦਾਰ ਜੀ [illegible] ਸਿੰਘ ਜੀ

ਕੇ ਮੈਂ ਰਾਜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹਾਂ ਜੀ ਆਪਕੀ ਰਾਜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਚੌਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕੇ ਦੀਰ ਆ ਗੇ ਭੀ ਮੈਂ ਕੁ ਨੂੰ

ਮੈਂ ਚਿਠੀ ਪਾਈ ਸੀ ਜੀ ਏ ਬੀਚ ਤੈਨੂੰ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਲਿਖੀਆ ਸੀ ਕੇ

ਕੁਝ [illegible] ਮੇਰਾ ਫਿਕਰ ਖਿਤ ਲੋੜੀਆ ਕੇ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੀ ਗਲ ਲਿਖ ਕੇ

ਪਾ ਕੇ ਜੇ ਕੋਈ ਗਲ ਤੈਨੂੰ ਭੁਖ ਦੇ ਗਲਾ ਬਹੁਤ ਹੈ ਕੇ ਔਣੀਆ ਗਲਾਂ ਲਿਖਣੀ ਸਾਰ ਦੀ

ਜੀ ਕੇ ਸਰੀਰ ਮੇਰੇ ਆਰਹੇ ਹੈ ਕੇ ਰੀਲਣੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਕੇ ਸਾਡੇ ਤਾਂ ਖੜੇ ਬਕੋ ਬਰਦੇ ਹੈ

ਕੇ [illegible] ਥੋੜੇ ਦੇਣਾ ਖੂਡੇ ਰੋਦੇ ਹੈ ਸਾਰੀ ਰਾਦੀ ਅਫੀਲ ਹੈ ਭੀ ਸਾਰੀ ਕੇ ਮਾਈਆ ਨੂੰ ਪਾਲ ਜੇ ਣੀਆ

ਜਾਵੀਆ ਪੈਣੀਆ ਹੈ ਮਾਈਆ [illegible] ਥੋੜੇ ਲਾਲ ਜਾਊ ਗੀ ਜੀ ਕੋਨੂੰ ਬਚੀਆ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਾ

ਹੈ ਕੇ ਨਾਹੀ ਤੈਨੂੰ ਟਬਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੀ ਟਬਰ ਭੀ ਬੀਆਂ ਦਾ ਕੁਣਾ ਬਣਾ ਤਾ ਜੀ ਕੋਈ ਬੀਬੀ

[illegible] ਸਾਲ [illegible] ਮਾਨੋ ਕੋਈ [illegible] ਬਸਰਦਾ ਹੈ ਜੀ [illegible] ਮੈਂ ਜਾ ਰਾਰਦਾ ਹੈ ਕੇ ਸਾਡ ਦੇਣਾ [illegible] ਜੀ

ਨੀ ਸੀ ਰਾਰਦਾ ਮੈਂ ਜਾ ਰਾਰਲ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਦੇਣੀ ਕੁਣ ਹੈ ਨਾ ਤਾ ਸਾਰੇ ਤੋਲਾ ਜੀ ਓ ਦੇ ਗ ਜੀ

ਨਾ ਤਾਂ [illegible] ਕੁਛ ਖਾਣੇ ਬੇਈਆ ਕੇ ਨਾ ਕੁਛ ਪੈਨਣੇ ਦੇਖੀਆ ਕੇ ਨਾ ਤੇ ਕੁਛ ਸੁਖ [illegible] ਬੇਖੀਆਂ

ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਬਦੀ ਜੀਦਗੀ ਬਾਗਾਂ ਬਾਗਾ [illegible] ਬਦ ਕਰਲੀ ਜੀ ਕੇ ਤੇਰੇ ਬਛੋ ਕੁਣੇ ਮੈਂ ਬੁਰੀ

ਔਖੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੀ ਕੁਣੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇ ਬੁਰਾ ਬਛੋ

ਣਾ ਕੇ ਮੈਂ ਬੀਸਾਲਦਾ ਬਛੋ ਣਾ ਫੁਲੀ ਬੈਠੀ ਹੈ ਜੀ ਮੈਂ ਤੇਗਾਂ ਕੁਛ ਨੀ ਦੇਖੀਆ ਹੈ ਜੀ

ਕੇ ਮੈਂ [illegible] ਤਾਂ ਔਖੀ ਹੋਈ ਨੇ ਲਿਖੀਆ ਹੈ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖੀ ਕੁਛ ਨੀ ਦੀਸਦਾ ਕੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ [illegible] ਪੀਣਾ

ਕੋਈ ਪੁਤਾਂ ਦਾਸ ਮੈਂ [illegible] ਕੇ ਣੀ ਬੀਦੀ ਨਾਲ ਜੀਆ ਕੇ ਤੈਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਨੋ [illegible] ਬਸਾਰ ਤਾਂ ਜੀ

ਮੈਂ ਤਾਂ ਔਖੀ ਹੋਈ ਨੇ ਐਨੀਆ ਗਲਾਂ ਲਿਖੀਆ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਮੈਂ ਥੋੜੇ ਤੇ [illegible] ਤੈਥੋ ਤੋਰੇ ਕੁਰਮਾ

ਦਾ ਪੋਣਾ ਪੋਹੋਣੀ ਆ ਹੈ ਕੇ ਮੈਂ ਆਪਦਾ ਕੁਛ ਨੀ ਖਟਣੀਆ ਹੈ ਕੇ ਨਾਹੀ ਕੁਛ ਲੇਗਾ ਡੀਠਾ

ਭਾਸੇ ਤੂੰ ਲਾਖ ਰਾਰੋ ਕੁ ਕਮਲਾ ਜੀ ਏਸ ਮਾਈਆ ਨੇ ਨਾਲ ਨੀ ਜਾਣਾ ਜੀ ਕੇ ਤੂੰ

ਮਾਈਆ ਨੂੰ ਖੁਟ ਕੇ ਜਾਵੀਆ ਪਾਲਿਆ ਜੀ ਕੇ [illegible] ਮੈਂ ਭਾਸੇ [illegible] ਸਾਰਾ ਭਾਸੇ ਜੀ ਸਾ

ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਸਾਬ ਕੁਛ [illegible] ਹੈ ਖਾ ਤਾਂ ਮਾਈਆ ਹੈ ਕੇ ਨਾਹੀ ਤੈਨੂੰ ਟਬਰ ਲੋੜੀ ਦਾ

ਕੇ ਨਾਹੀ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਧੀ ਪੁਤਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਮੇਰੇ ਸਰਦਾਰ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਘਾਟ ਨੀ

ਕੇ ਮੇਰੀ ਕੀਛਮਤ ਖੋਟੀ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਜੇਣੀ ਮੈਂ ਬੀਆ ਦਾ ਕੁਣਾ ਬਣਾ ਤੀ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਤੈਨੂੰ

[illegible]

ਪਾ ਕੇ ਜੇ ਕੋਈ ਗਲ ਤੈਨੂੰ ਭੈੜੀ ਦੇ ਗੋਲਾ ਬਹੁਤ ਹੈ ਕੇ ਔਨੀਆ ਗਲਾ ਲਿਖਨੀ ਸਾਰ ਦੀ
ਜੀ ਕੇ ਸਰੀਰ ਮੇਰੇ ਆਰਦੇ ਹੋ ਕੇ ਰੀਲਟੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਕੇ ਸਾਡੇ ਤਾਂ ਮੂਰੇ ਬਰੋਬਰ ਦੇ ਹੈ
ਕੇ ਥੋੜੇ ਦੇਣਾ ਖੂਰੇ ਹੋਦੇ ਹੈ ਸਾਗੀ ਰਾਦੀ ਗੋਲ ਹੈ ਭੀ ਸਾਡੀ ਕੇ ਮਾਈਆ ਨੂੰ ਪੋਲ ਜੇਨੀਆ
ਜਾਫੀਆ ਪੋਫੀਆ ਹੈ ਮਾਈਆ ਥੋੜੇ ਨਾਲ ਜਾਉਗੀ ਜੀ ਕੋਨੂੰ ਬਚੀਆ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਾ
ਹੈ ਕੇ ਨਾਗੀ ਤੈਨੂੰ ਟਬਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੀ ਟਬਰ ਭੀ ਬੀਆਂ ਦਾ ਰੂਣਾ ਬਣਾ ਤਾ ਜੀ ਕੋਈ ਬੀਬੀ
ਸਾਲ ਮਾਨੇ ਕੇਰ [illegible] ਬਸਰਦਾ ਹੈ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਜਾ ਰਾਰਦਾ ਹੈ ਕੇ ਸਾਡ ਦੇਣਾ ਜੀ
ਨੀ ਸੀ ਰਾਰਦਾ ਮੈਜਾ ਰਾਰਨਨੂੰ ਸਾਡੀ ਦੇਣੀ ਜੂਨ ਹੈ ਨਾਤਾ ਮਾਰੇ ਤੇਨਾ ਜੀ ਓਦੇ ਜੀ
ਨਾ ਤਾਂ ਕੁਛ ਖਾਕੇ ਵੇਖੀਆ ਕੇ ਨਾ ਕੁਛ ਪੈਨਕੇ ਵੇਖੀਆ ਕੇ ਨਾ ਤੇਗ ਕੁਛ ਸੁਖ [illegible] ਵੇਖੀਆਂ
ਮੈ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਜੀਦਗੀ ਬਾਗਾਂ ਬਾਗਾ ਬਦ ਕਰਲੀ ਜੀ ਕੇ ਤੇਰੇ ਬਚੇ ਨੇ ਮੈ ਬਣੀ

ਔਖੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੀ ਕੁੜੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਪੈਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆ ਹੈ ਮੈ ਤੇ ਬੜਾ ਬਚੇ
ਨਾ ਕੇ ਮੈ ਬੀਮਾਰ ਦਾ ਬਚੇ ਨਾ ਫਾਲੀ ਬੈਠੀ ਹੈ ਜੀ ਮੈ ਤੇਰਾ ਕੁਛ ਨੀ ਵੇਖੀਆ ਹੈ ਜੀ
ਕੇ ਮੈ ਤਾਂ ਔਖੀ ਹੋਈ ਨੇ ਲਿਖੀਆ ਹੈ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖੀ ਕੁਛ ਨੀ ਦੀਸਦਾ ਕੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ [illegible] ਪੀਨਾ
ਕੋਈ ਖਾਤਾਂ ਦਾਸ ਮੈ ਕੇਣੀ ਬੀਦੀ ਨਾਲ ਜੀਆ ਕੇ ਤੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਨੋ [illegible] ਬਸਾਰਤਾਂ ਜੀ
ਮੈ ਤਾਂ ਔਖੀ ਹੋਈ ਨੇ ਔਨੀਆ ਗਲਾਂ ਲਿਖੀਆ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਮੈ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੈਥੋ ਤੇਰੇ ਕਰਮਾ
ਦਾ ਪੋਣਾ ਪੈਣੀ ਆ ਹੈ ਕੇ ਮੈ ਆਪਣਾ ਕੁਛ ਨੀ ਬਣਾਈਆ ਹੈ ਕੇ ਨਾਗੀ ਕੁਛ ਲੋਗ ਡੀਠਾ
ਭਾਸੇ ਤੂੰ ਆਖ ਰਾਰੇਰੂ ਕਮਲਾ ਜੀ ਏਸ ਮਾਈਆ ਨੇ ਨਾਲ ਨੀ ਜਾਣਾ ਜੀ ਕੇ ਤੂੰ
ਮਾਈਆ ਨੂੰ ਘੁਟ ਕੇ ਜਾਫੀਆ ਪਾਲਿਆ ਜੀ ਕੇ ਮੈ ਭਾਸੇ ਸਾਗ ਭਾਸੇ ਜੀ ਸਾ
ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਸਾਬ ਕੁਛ ਹੈ ਖਾ ਤਾਂ ਮਾਈਆ ਹੈ ਕੇ ਨਾਗੀ ਤੈਨੂੰ ਟਬਰ ਲੋੜੀਦਾ
ਕੇ ਨਾਗੀ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪੀ ਪੁਤਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਮੇਰੇ ਸਰਦਾਰ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਘਾਟ ਨੀ
ਕੇ ਮੇਰੀ ਕੀਰਮਤ ਖੋਟੀ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਜੇਣੀ ਮੈ ਬੀਆ ਦਾ ਰੂਣਾ ਬਣਾਤੀ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਤੈਨੂੰ
ਕੋਈ ਗਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨੀ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਤੂੰ ਸਾਫ ਹੈ ਜੀ ਮੈ ਕੁੜੀ ਹੈ ਦੁਖੀ ਹੋਈ ਨੇ ਦੁਖ ਰੋਏ ਹੈ ਜੀ
ਕੇ ਮੇਰੇ ਬੀਰ ਤਾਂ ਸਾਬ ਕਰਦੇ ਹੈ ਕੇ ਨਾਗੀ ਸਗੀਆਂ ਬਾਰਸੀ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਤੇਰੇ ਬਚੇ ਨੇ ਮੈ ਬਣੀ
ਔਖੀ ਕੀਤੀ ਕੇ ਛਾਰ ਨਾਲ ਹੋਕਰਤੀ ਆਫ ਕੇ ਮੈਜਾ ਰਰਦਾ ਹੈ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਨਾ ਕੋਈ ਦੁਖ ਹੈ ਜੀ

ਤੂੰ ਮੈਂਨੂੰ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕੇ ਮੈਂ ਪੰਜਾਂ ਸਾਲ ਨੂੰ ਆਊਂਗਾ ਤੇਰੇ ਪੰਜ ਸਾਲ

ਕੀਦਾਂਗੇ ਆਫਾ ਜੀ ਜੀਓਦੀਆ ਦੇ ਬਛ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਹੈ ਬਹੁਤਾ ਮਲਤ ਪਤਾਂ
ਮੀਲਗੇ ਨਾ ਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਦੁਖ ਹੈ ਕੀਸਦਾ ਹੈ ਜੀ ਮੈਂਨੂੰ ਤੇਰੀ ਜੀਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਕੇ ਮੈਂਨੂੰ ਹੋਰ ਕੀ ਸੇ ਚੀਜ ਦੀ ਲੋੜ ਨੀ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਆਪਣੇ ਓਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਸਟ ਕਰਾਗੀ
ਕੇ ਸਕੂਟੀ ਭੀ ਰਾਟ ਗੀ ਹੈ ਕੇ ਤੂੰ ਕੋਈ ਪਤਨੀ ਦੀਦ ਕਾਖੋ ਓਨ੍ਹਾਂ ਕੇ ਨੇ ਮਹੀਨੇ ਓਨ੍ਹਾਂ
ਪਾਣਾ ਪਾਤ ਦੇਣ ਆਪਦੇ ਚੀਤ ਬੀਚ ਸਾਮਜ ਕਰਲੇ ਸਾਦੀਆ ਕੁੜੀਆਂ ਹੈ ਜੀ
ਫੂਫੋ ਤੀ ਤੇ ਫੋਰੀ ਆਜਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਤਾ ਦੀਲ ਟੁਟ ਗੀਆ ਹੈ ਕੇ ਖਬਰ ਕਦੋ ਮੀਲੰਗੇ
ਕੇ ਸੀਸੇ ਕੈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੀਤੀ ਹੈ ਕੇ ਨਾਗੀ ਕੋਈ ਆਪਦੇ ਹੈਸਰ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਕੇ ਬੁੜੀਆਂ
ਆਪਦੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਖੇਤਲੀ ਜਾਣ ਦੀਦੀਆ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਪਬਰ ਹੋ ਕੇ ਦੀਨ ਕਾਟ ਰਹੀ ਹੈ ਜੀ
ਮੈਂਨੂੰ ਤਾਂ ਮੁਰੀ ਸਾਮਜ ਲੈ ਜੀ ਕੇ ਤੂੰ ਓਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੋਤੀ ਤੋਂ ਫੋਤੀ ਕੋਸਟ ਕਰ ਲੈ ਜੀ
ਆਫਾ ਜੀ ਸਾਬਫੇ ਨਾ ਤੇਰੇ ਜੀਲੇ ਬੀਸਾਲ ਬੀਤੀਤ ਜਾਦੇ ਗੁਜਰੇ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਤਾਂ ਸਗੀਆ
ਗਾਲ ਨੂੰ ਤਾਂਰਸਾਂ ਕੇ ਤੂੰ ਮੌਜਾ ਕਰੇ ਨੀਥੇ ਲਿਖੀਆ ਹੈ ਆਫਾ ਜੀ ਤੇਰੀ ਸਾਰਜੀ ਹੈ
ਮੇਰਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਰ ਹੈ ਮੈਂਨੂੰ ਕੈਟਬਾਰਲੀ ਬਣਦੀਆ ਤੀਸੀਆ ਬਾਲ ਬਾਗਰ ਖੇਤ
ਭੀਨੀ ਜਾਦੇ ਕੇ ਕੈ ਮੈਂਨੂੰ ਕਾਰਕੇ ਦ ਖਣੀ ਹੈ ਜੀ ਦੁਖੀ ਹੋਦੀ ਲਿਖ ਰਹੀ ਹੈ ਜੀ

ਕੇ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਖਲੀਆ ਕੇ ਬਫੋਨਾ ਬੀ ਫਾਲੀਆ ਕੇ ਪਰ ਬੀਚ ਬਾਹੀ ਔਖੀ
ਹੈ ਕੇ ਖਾਣ ਪੀਣ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਸਾਗਾ ਤੇ ਪੌਨਣ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਸਾਗਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੈਂਨੂੰ ਆਪਦੇ ਸਾਂ ਪੀਉ
ਮੌਚਗੀ ਛਾਡਗੀਆ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲਣੂ ਪੈਂਦੇ ਹੈਂ ਜੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਆਜਾ ਕੇ ਨਹੀ ਮੈਂਨੂੰ ਆਤ
ਕਠਏ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਰ ਦਾ ਮੈਂ ਕੋਈ ਬਦਲਾ ਨੀ ਦੇਣ ਜੀ ਮੈਂਨੂੰ ਤੂੰ ਆਪਦੀ ਸਾਪੀਊ ਦੀਕਾਬੀ
ਲ ਦਾ ਗੀ ਬੀਚ ਸੀਟ ਗੀਆ ਮੈਂ ਤੇਰਾਂ ਨੀਕੈਰ ਕੇ ਦੂਗੀ ਆਪ ਕਾਸਾ ਮੌਜਾ ਕਰਦਾ ਹੋ
ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾਂ ਜੀਆ ਬੀਚ ਕਾਟ ਦੀ ਹੈ ਤੇ ਨਾਲੇ ਸਾਜਾਣੀ ਕਾਰਦੀ ਹੈ ਜੀ
ਮੇਰੇ ਸਰਦਾਰ ਜੀ ਹ ਰਬ ਜੋੜੂ ਕੇ ਸਿਤਸਿਰੀ ਆਕਲ ਪਰਬਤ ਕਾਲੀ ਜੀ
ਜੇ ਕੋਈ ਭੁਲ ਚੁਕ ਹੋਬੇ ਤਾਂ ਮਾਫ ਕਾਰਨੀ ਜੀ ਸੀ ਆਸਿੰਘ ਤੇ ਕਾਦੇ ਜਾਦ ਨੇ ਕੀ ਤਾਂ
ਸੀ ਆਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਾਤਸਿਰੀ ਆਕਲ ਪਰਬਤ ਕਾਰਨੀ ਮੈਂ ਰਾਸਾ ਬਹੁ ਨਾ ਲਿਖੀਆ
ਹੈ ਕੇ ਜੇ ਕੋਈ ਗਲ ਬਦ ਖਾਰਟ ਹੋਬੇ ਤਾ ਮਾਫ ਕਾਰਨੀ ਜੀ ਕੇ ਜੇ ਤਾ ਕੈਂ ਆਂਬੇ ਕਾ ਖਾਰ ਪਾਣੀ
ਆ ਹੈ ਕੇ ਓਦੇ ਬੀਚ ਜੀ ਨੂੰ ਬਸੈਣ ਹੈਂ ਜੀ ਕੇ ਹੋਨੀ ਮੈਂਨੂੰ ਪਾਓਂ ਲਗਾਦਾ ਹੈ ਜੀ

Undated: 1946? (8)

Probably last letter.

Reference: WW II is over.

Come quickly
Seems like 20 years.
Tough life
Hopeless future.